

EN SOMMARDAG I KANGASALA

1. Jag gungar i högsta grenen
av Harjulas högsta ås
Vitt skina de blåa vatten,
så långt de av ögat nås
Av Längelmävesis fjärdar
där skimrar ett silverband,
/:och Roines älskliga vågor
i fjärran kyssa dess strand:/

2. Och blå som en älsklings öga
och klar som ett barndomshem
det gungande Vesijärvi
sig stilla smyger till dem,
och hundrade öar simma
allt uti dess vida famn,
naturens gröna tankar
i blåa vågornas hamn

3. O, hur det fattiga Finland
är rikt på skönhet ändå!
O, hur av guld och silver
dock strålar dess sjöar blå!
Här ha i sorg och glädje
sin lyra sångarna stämt
och härma i stilla gungning
de klara sjöarnas skämt